

సంక్రాంతికొడె

కె. సభా

మైలవన్నెతో మెరుగునీనే భైరవుని సాక్షిత్ వృష భేష్యరునిలాగా అలంకరించాడు చెంగయ్య. ఊదారంగు తోలు వట్టెడకు కుట్టిన వెండి మువ్వలు గలగలమని నవ్వుతున్నాయి. కొమ్ములకువేసిన బంగారుపూతలకుపైల కొనల్లో వంకాయ గజ్జెలు నృత్యంచేస్తున్నాయి. మెడలో పచ్చార్లు పూలసరల్లా వ్రేలాడుతుంటే భైరవుడు ప్రమాణ మయ్యాడు.

కోలాట చెంగయ్య క్రొత్తగా కుట్టించిన పట్టు కుర తాను భైరవునికి తొడిగాడు. ధార్య మంగమ్మ ఎఱునీళ్ళు కలిపి ఒక బొగ్గుముక్కను, నాలుగు కూటి మెతుకులను అందులోవేసి తమలపాకుపై గడ్డకర్పారంపెట్టి ముట్టించి భైరవునికి మంగళహారతిచ్చి దృష్టితీసి మెటికలువిరిచింది.

సన్నాయి డోలు నాగస్వరం మేళం ప్రారంభమైంది. నెమలికుచ్చల పిల్లన గ్రోవు లూడుతూ సుబ్బయ్య భజన ప్రారంభించాడు. పంబల రాజయ్య ప్రణవ నాదంతో కోలాట చెంగయ్యగారి భైరవుడు వీధిలోకి వచ్చి నిల బడ్డాడు. అడుగడుక్కి ఒక్కొక్క కొబ్బరికాయ దిప్పి తీసి కూరాకాయ కొడుతున్నారు. ఇంటింటి వద్దా మంగళహార తులే. భైరవుని శరీరం నిండుతూ మల్లెపువ్వులే, చేమంతి పూల తోరణాలే.

ఈ ఏడు గ్రామానికంతా అదొక్కచే కొడె పండానికి పోతున్నది. ప్రతి సంక్రాంతికి నగరిలో బండనీడ్చే పంపెం జరుగుతుంది. భైరవునిలాగే చాలా గ్రామాల నుండి నందీళ్ళరులు వస్తారు. బలముంటే బండ నీడ్చి వచ్చు. ఈడ్చిన కొడెగల రైతుకు వెయ్యి రూపాయలు బహుమానం. ఈవెయ్యి రూపాయ లలావుంచి వేలకొద్దీ జనంలో అ రైతుకెంత గౌరవం వస్తుందో చెప్ప తరంకాదు.

ఊరుపోలిమేరకువచ్చిందీ మేళతాళాలుఅగిపోయినై. “ఈసారి భైరవుడు గెలుస్తాడు” అంటూ ఊళ్ళో పెద్దలు దీవెనలు కురిపించారు. కోలాట చెంగయ్య మీసాలను తడుముకుంటూ చిరునవ్వు విసిరి తనతోపా టొక పాతిక మందిని పిలుచుకొని నగరికి బయలుదేరాడు.

నగరిలో అప్పుడే కలకలంగా వుంది. గాలి గోపురం నుండి నగరి సింహద్వారం వరకూ జనం క్రిక్కిరిసి పోయారు. మేడలా మిద్దెలా నిండి పోవడంతో పాటు చెట్లకొమ్ముల నిండా మనుషులే. నగరి సింహద్వారం వద్ద నున్న బండను గుడిగోపురం ముందున్న ధ్వజ స్తంభం వరకూ లాగాలి. దాదాపు నలభై కొడెలు వచ్చి నున్నాయి. అన్నీ కండలు బలిసి గుండుదీలినై. వాటి గుండెల బలాన్ని చూపటానికి రుసరుసలాడుతూ ఖణేల్ ఖణేల్ మంటూ రంకెలు వేస్తున్నాయి.

రాహు కాలం గడచిన బదునిముషాలకల్లా పంపెం ప్రారంభమైంది. నగరినుండి దొరవారువచ్చి సింహద్వారం వద్ద వేదికమీద కూచున్నారు. దివానుగారు బొజ్జనీడ్చు కుంటూవచ్చి ఆ ప్రక్కనే కూలబడ్డారు. ముండుకట్టిన ఏడెనిమిది కొడెలు అసలుబండనే కదిలించలేకపోయినై. ఆ వెనుక రెండు మూడు మాత్రం అంగుళం పాటు కది లించాయి. ఒక కొడె నిలువునా నెత్తురు కక్కి పడి పోయింది.

ఒక్కొక్క గూడా బండను ఒక్క అడుగైనా కది లించక పోవటంచూచి ఎవరో మంత్రవాది బండకు కట్టు కట్టాడని జనంలో గుసగుసలు గూడా బయలు దేరినై. ఈ స్థితిలో భైరవుడు ఖణేలుమని రంకెవేసి బండ ముందు నిల్చున్నాడు. జనమంతా కొడెవైపునకు చూపు లను ప్రసరించారు.

కోలాట చెంగయ్య గొలుసులు బిగించి గోపురం లాంటి మూపురాన్ని దువ్వి గంగడోలును కదిలించి ముం దడుగు వేశాడు.

ఒక్క ఊవుతో భైరవుడు ముందుకు దూకాడు. బండ బరబరామంటూ నేలమీద ప్రాకింది. నాలుగడుగులు కదిలింది. మళ్ళీ చెంగయ్య భైరవుని వీపుమీద మెత్తగా చేయిపెట్టి ఒత్తి నవ్వుతూ చక్కిలిగింత పెట్టాడు. ఈ పూరు ఉల్లాసంతో భైరవుడు ఒక్కచే ఊవులో ఏడు గజాలు ముందుకువెళ్ళాడు. జనంలో కోలాహలం హెచ్చి చప్పట్లురెచ్చి పూలగుత్తులు వచ్చి పడ్డాయి.

సంక్రాంతికోడె

కోలాట చెంగయ్య ఆనందాన్ని పట్టలేక మీసాలుమెలి వేస్తూ భైరవుణ్ణి పలకరించి హుషారుగా మెడ పట్టెడను పట్టి ముందుకు లాగి విడిచాడు. ఈ దెబ్బతో ముందుకు వెళ్ళినకోడె రెండడుగుల్లోనే పట్టుదప్పి బోరగిలా పడ్డది. కాలు నొప్పి పట్టుకొన్నది, లేచి నిలబడలేక పోయింది. కోలాట చెంగయ్య తల క్రిందికి వంగిపోయింది. పాశే గారి మనుషులు వచ్చి గొలుసులు విప్పారు, భైరవుడు కుంటుకుంటూ దెబ్బతిన్న యోధునిలాగా తలవాల్చుకొని ముందు నడిచి పోతుంటే ప్రజలు వెక్కిరిస్తూ చప్పట్లు కొట్టారు. ఎవరో “కోస కోస” అంటూ కేకలు వేస్తే ఉండబట్టలేక కోలాట చెంగయ్య తలపైకెత్తి ఒక్కసారి జనంవైపు చూచి మీసాలకొసలపై వ్రేళ్ళను పోనిచ్చాడు, కుర్రకారు మరీ రెచ్చిపోయి గోల చేస్తుంటే చెంగయ్య ఒక్కక్షణం ఆగలేక అవమానభారంతో ఆగుంపునుండి బయటపడ్డాడు.

ఎన్నికలలో నిలిచి ఓడిపోయిన అభ్యర్థి ముఖంలాగా చెంగయ్య ముఖం చూడి పోయింది. భైరవుని వంక చూశాడు. పాపం! కళ్ళల్లో నీళ్లు గిర్రుమని తిరుగుతున్నై చెంగయ్య కోపం చల్లారి పోయింది దురదృష్టం చేత. కాలు పట్టుదప్పకుంటే ఈలాంటి బండలు వందైనా భైరవుని కొక్కలెక్కలోనివి కావని అతనికి తెలుసు.

తన్ను ఓదార్చడానికి వచ్చిన పరివారంతో ఎక్కువ మాట్లాడ కుండా భైరవుని మెల్లగా నడిపించుకొని రాత్రి పదిగంటలకల్లా యిల్లువోరాడు. భైరవుడు ఓడిపోయాడని ఊరంతా తెలిసి పోయింది. బనా కాలునొప్పి పట్టుకుంటే కధ వేరుగా వుండేదనిచెప్పకొని ఒకరినొకరు ఊరడించు కొన్నారు.

ఆరోజునుండే కోలాటచెంగయ్యకు పొరుషంగుండెల్లో గూడుకట్టుకొన్నది. ఆకుపసుపట్టువేసి ఉడుకునీళ్లుకావడం యిచ్చి కాలునొప్పిని మాన్పాడు భైరవుడికి.

రోజూ భైరవుని ఆహారంలో ప్రత్యేకశ్రద్ధ తీసు కొన్నాడు. పత్తిగింజల పెండి. -వేరుశనగపెండి. -నంగటి, చెరుకుమొసులు ఎన్నిద్రలు. కోడి గుడ్డాకులు లెక్కలేనంత తెచ్చివడేశాడు. అరటి పండ్లు రాగిపెండి కలిపి దగ్గరుండి తినిపించేవాడు.

భైరవుడింతగా తిని బలిసినాఒక్కరి జోలికి పోయే వాడుకాడు. అంచేత పల్లెలో దోగాడే పసిపాపకూడా

భైరవునికి తమకుదొరికిన దినుబండారాలిచ్చేది. భైరవు డందరికీ బంధువై పోయాడు. ప్రతి పడుచూ ఆదరంగా సద్ది సంగటి తినిపిస్తే గంగడోలు కదిలింప కుంటూ వస్తాదులాగా అందుకొనేవాడు. భైరవుడు వీధిలో నడిచి పోతుంటే చూచేవాడల్లా ఈసారిమనదేగెలుపు అనేవాడు.

అనుకుంటుండగానే ఏడాదిగడిచిపోయింది. సంక్రాంతి పండానికి అందరూ సరాదా పడుతూ భైరవుణ్ణిముందు కంటే ఎక్కువగా శృంగారించారు. కాళ్ళకు పట్టు దప్ప కుండాపనితనంవనిచేత గిట్టలకు నాడాలుకొట్టించారు. బిర్ర బిగిసినకండబలంతో భైరవుడుసింహంలా గరించి తోకను పైకెత్తికొండనైనాకుమ్మి వెస్తానని నిలబడ్డాడు. గ్రామ మంతా ఆఘాతాన్ని చూచి ఉర్రూతలూగి పోయింది. కాని ఒక్కచెంగయ్య మాత్రం లేవలేని స్థితిలో గడవ వద్ద తలుపుకానుకొని నిలబడి నాలుగు ఆనందాశ్రువులు రాల్చాడు. అతనికి వీపులో జల్లెడకురుపు లేచి యమ యాతన పడుతున్నాడు. మంగమ్మ దృష్టితీసి భైరవుని నొసటన కుంకుమ పెట్టింది, ప్రక్కనున్న గౌరమ్మ దిష్టి తగులు తుందని సన్ననినల్ల చుక్కనుగూడా పెట్టింది. ఈమారు నగరికి సదిమూటలతో బళ్ళు కట్టుకొని వంద మందిబయలు దేరారు. భైరవుడు మహావేనానిలాగారివిగా ముందు వెడుతుంటే మేళ తాళాలు భాజా భజంత్రీలు కోలాటలు పిల్లనగ్రోపులు వెనక సాగినవి.

మంగమ్మ ఏడుకొండలవానికి మీదెత్తిసాంబ్రాణిపొగ వేసి ఉట్టికి కట్టింది. కొలాట చెంగయ్య ఆదిక్కును చూస్తూ మీసాలను మెలివేసి “ఈసారి నవ్వనీ నా....” అనుంకుటూ లోపలికి వెళ్లి మంచంమీద పడుకున్నాడు.

అతనికి నగరికిపోలేక పోయాననే బాధ కురుపుబాధ కంటే ఎక్కువై పోయింది. “నాకోడెగెలిచినపుడు, నేను మీసాలు మెలివేసినపుడు ఆనాడు నవ్వినవారంతా, చూడాలి నగరి దొర. సింహాసనం నుండి దిగివచ్చి నామెడలో పూలహారం వేసి వెయ్యిరూపాయల పట్టుసంచి నివ్వాలి” ఇదీ అతనిస్వప్నం. ఆరైతు బిడ్డ కోరిక. అందుకే భైరవుని పెంచాడు. తయారుచేశాడు. కానీ ఆమహోత్స వాన్ని—ఆసంరంధాన్ని - ఆభీమబల ప్రదర్శనాన్ని చూచే అదృష్టం లేక పోయింది.

బనా నాభైరవుడు గెలుస్తాడనే మనో నిశ్చయంతో ఆరాత్రి పడుకున్నాడు. స్వప్నంలో భైరవుడు విజృంభించి నట్టు, అతని వెనుక ఈశ్వరుడే నిల్చున్నట్టు కలగన్నాడు.

సంక్రాంతికోడె

నగరిలో ఈ ఏడు క్రొత్త ఏర్పాట్లు చేశారు. జనాలు ప్రక్కక్కో నిలబడటానికి వెదుళ్ళతో అడ్డు పెండెలు కట్టారు. కోడెలు ఆగడానికి కొట్టాలు వేయించారు. కోడెల తాలూకు మనుష్యుల విడిదికి ప్రత్యేకమైన వసతులు ఏర్పాటుచేశారు. గెలిచిన కోడెకగలరైతుకు వెయ్యి రూపాయలు బహుమతి యివ్వడమేగాక ఆ గ్రామానికొక ఆబోతును గూడా బహూకరిస్తానని జమీందారు ప్రకటించాడు.

గత సంవత్సరం లాగానే ఈసారి గూడా ముందు దాదాపు ఇరవైకోడెలు బండను కదిలించలేకపోయినై, ఒక్కటి రెండంగుళాలు కదిలించాయి. కొన్నిటికి బాగాలేక ఈతకల్లు పోశారు. అవి కై పెక్కి కళ్ళుదిరిగి క్రిందపడి విలవిలమంటూ తన్నుకొన్నాయి.

భైరవుడు వచ్చి నిలబడ్డాడు. “కోలాట చెంగయ్య కోడె కోలాట చెంగయ్య కోడె” ఈ వార్త జనంలో ప్రాకి పోయింది. చెంగయ్య కొడుకు గంగరాజు గొలుసులు బిగించాడు. గోపురంమీది నగరా ధనాధనామంటూ మ్రోగింది. కొమ్ములూ తుతార్లు చెవులను చిల్లులు పొడిచాయి. ఆధ్వనులను దూసుకొంటూ భైరవుడేసిన రంకె ప్రజలను గగ్గోలు పెట్టింది. నాలుగు నిమిషాల్లో ఇరవై గజాలు సాగిన బండ పటపటమంటూ గొలుసులు తెగి పోవటంతో నిలచిపోయింది. భైరవుడు మహోగ్రుడై కైలాసాన్ని పెకలించటానికి నిలబడ్డ నందిశ్వరునిలాగా కాలుదువ్వతూ ఘనాఘన వినదంతో గర్జించాడు. ప్రజల్లో ఒక్కటే చప్పట్లు. వెంటనే చాటింపు విన్పించింది. పందెం పూర్తిగాలేదని దేవునిరథానికి కట్టే గొలుసులు తెచ్చి బిగించారు బండకు. భైరవుడు మళ్ళీ బుసలు గొడుతూ రునరుసమంటూ వచ్చి నిల్చున్నాడు. గంగరాజు

గొలుసులు బిగించాడు. ఒక్కటే ఊపు నేలమీద నుండి లేచిన దుమ్ము గగనాన్ని కప్పింది. ద్వజస్తంభాని కవతల నిల్చిన భైరవుడు అంతతో ఆగక కోపంతో ఆస్తంభాన్ని మూడు చుట్లుచుట్టాడు.

గంగరాజు పరుగెత్తి వెళ్ళి ముందు నిలిచాడు. ‘మూపురాన్ని దువ్వతూ శాంతివచనాలు పలికాడు. పాశెగాడు దిగివచ్చి గంగరాజు మెడలో పూలహారం వేశాడు. వెయ్యిరూపాయల పట్టునంచి బహూకరించాడు. భైరవుడు ఆనందాన్ని పట్టలేక బిగ్గణగా రంకె వేశాడు. మేళ తాళాలతో నగరి వీధిలో ఊరేగాడు భైరవుడు. భైరవుని ప్రక్కన కురుకురు మీసలను పురివేసుకుంటూ గంగరాజు కాలకంఠునిలా నడిచాడు.

ఉత్సవం అయిపోయింది. భైరవునికి తోడుగా పాశెగాడు గ్రామస్తులకు బహూకరించిన ఆబోతును తోలుకొని యింటికి వచ్చాడు గంగరాజు.

చెంగయ్య స్థితివచ్చే పొయ్యే ప్రాణం లావున్నది. అతనికి నోటమాట పడిపోయింది. భైరవుడేమయ్యాడో నన్ను బెంగ ఒకటి పీడిస్తూనే వుంది. గంగరాజు లోపలికి వెళ్ళాడు. భైరవుడు నాలుగు నిముషాలు బైటనే నిలుచున్నాడు. మంగమ్ము గంగడోలు కదిలించి కన్నీరుపెడుతుంటే అనుమానంవచ్చి నట్టుందివెంటనే చొరవచేసుకొని యింటిలోనికి చొరబడింది. కోడె లోపలికిపోతుంటే ఎవరూ అటకాయించలేక పోయారు. నట్టింట మంచం మీద పడుకున్న చెంగయ్య కళ్ళు తెరచి చూశాడు. భైరవుడు గంగడోలు నందిచ్చాడు. “గెలిచావా భైరవా!” ఆస్పష్టంగావిన్పించిన ఆమాటలకు భైరవునికర్థం తెలుసు. అవునన్నట్లు తలనూపాడు. గంగరాజు పట్టునంచినపై కెత్తి పట్టాడు. చెంగయ్య సంతృప్తితో కన్నుమూశాడు.

